

Tele

PENSJONISTEN

Nr. 2-3/85.

ORGAN FOR TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

12. ÅRGANG

Hva lykke er?

*Gå på en gressgrodd setervei
i tynne, tynne sommerklær,
klø sine ferske myggestikk
med doven ettertenksomhet
og være ung og meget rik
på uopplevet kjærlighet.*

*Å få et florlett spindelvev
som kjærtegn over munn og kinn
og tenke litt på vær og vind.*

Kan hende vente på et brev.

*Be prestekravene om råd,
og kanskje ja – og kanskje nei –
han elsker – elsker ikke meg.*

Men ennå ikke kjenne deg.

Inger Hagerup

LANDSMØTEBETRAKTNINGER

GUDRUN LAAS,
MEDLEM AV PENSJONISTFORENINGEN I OSLO

Landsmøte, for første gang som pensjonist. Jeg var spent på hvordan dette landsmøtet skulle være. På turen oppover til Geilo satt jeg og tenkte på andre landsmøter, som delegert og som tilhører noen ganger bare med adgangskort. Hva skulle nå dette bli, de store diskusjoner? For her kom det jo folk med et langt arbeidsliv bak seg og sannsynligvis også med lang organisasjonsaktivitet.

Dagsorden så omfattende ut i forhold til tiden. Det viste seg også at det ble — om ikke sterk kost — så i hvert fall kompakt med hele tre foredrag i løpet av en ukeslutt. Når så det vesentlige på et landsmøte skulle behandles, beretningen og regnskap, ble det nok ikke den inspirasjonen jeg hadde ventet til diskusjon om gjort og ugjort, om gårsdagen og morgendagen.

På forhånd hadde jeg bestemt meg at her skulle jeg følge med, slik at jeg senere kunne gjøre mest mulig nytte for meg i egen forening. Jeg har lett for å bli for aktiv når det er ting som opptar meg, så jeg holdt meg selv i øret.

Jeg går ut fra at referatet fra landsmøtet vil bli sendt ut med det første, så jeg skal ikke gå sekretæren "i næring", bare mine høyst private funderinger.

Hans Øverby fra Statstjenestemannskartellet snakket om pensjonsspørsmål eller skal vi si pensjonistenes umulige eller mulige fremtid. Han redegjorde fint og klart om Kartellets arbeid hittil og viste til at det er lønnsoppgjørets form som har gitt de feilaktige virkningene på tjenestepensjonene. Kravene gjennom flere år hadde ikke fått respons hos arbeidsgiveren. I stedet for å ta organisasjonene med når det gjelder å få ny reguleringspraksis ved lønnsoppgjøret, så

oppnevnte den nåværende Regjering et utvalg eller rettere sagt en arbeidsgruppe under Forbruker- og administrasjonsdepartementet. Dette har vi mange ganger blitt minnet om i min egen forening, men nå var utredningen nylig avgitt, og vi fikk en oppsummering fra Øverby. Utredningen viste det som vi alle visste at realverdien av pensjonene i staten er gått ned etter 1976. Beregningene viser de urimelige utslag som samordningen gir på nettoppensjonen. Med andre ord, departementet har satt ned en arbeidsgruppe for å finne ut det vi som pensjonister kunne fortalt hvis vi hadde hatt forhandlingsrett, hvis vi hadde blitt hørt.

Vi fikk bare bekreftet at det fra regjeringens side ble skjøvet fremover i tiden. Det ble ikke nevnt, ikke som jeg oppfattet, når en kunne vente noen resultater og når en kan håpe på kompensasjon for det tap pensjonistene har hatt gjennom flere år.

Det fører for langt å gå gjennom hele foredraget til Øverby, men de som ville sette seg ekstra godt inn i pensjonsordningene fikk greie på at Norges offentlige utredninger (NOU) 1985, nr. 8 med tittelen "Reguleringsprinsipper i off. tjenestepensjonsordninger", var materialet vi skulle spørre etter.

Her ble det noen spørsmål og det skulle bare mangle, det er jo pensjonen vi lever av. Hadde vi hatt mer tid til rådighet, hadde kanskje det blitt mer debatt. Men som på andre landsmøter, er det jo også det arbeid en selv har lagt i forberedelsene hos de enkelte som teller.

Tror ikke det er så lett for alle å få fulgt med i utredninger eller rapporter som er nødvendig "bakgrunnsmateriale" ved slike anledninger. Kanskje var det en tanke å lage omtaler eller opptrykk av forskjellige aktuelle utredninger i Telepensjonisten.

Ved siden av den innledningen om pensjonistspørsmål v/Øverby, kom orienteringen om Arbeidsmiljøkontorets oppgaver v/kontorsjef Glendal som summerte opp arbeidsoppgavene til det tidligere Velferdskontoret. Vi fikk bl.a. høre at det er under utarbeidelse en rammeplan for helsetjenesten og at systemet med legeordningen omlegges i samband med rammeplanens utforming. Kurset "Forberedelse til pensjonsalderen" er noe som har kommet til i senere år, og det ser ut til å være ukjent for mange.

Distriktsdirektør Bestorp kåserte om Televerket. Vi fikk vel et noe annet perspektiv på verket når vi så tallene ved hjelp av stillbilder og kunne se at det var Postverket som lå foran i antall ansatte, at det m.h.t. omsetningen var 4. plass for verket vårt etter Hydro, Statoil og Storebrand-Norden.

Mye god orientering om Televerket, men ikke lagt opp som annet enn kåseri om teknikk og tall, men med god plassering i samfunnsbildet.

Med så hardt program var det kanskje ikke så rart at det virket som om "peppen" var gått ut av de gode deltakere, eller er det at jeg hadde innstilt meg på noe annet. Når det var så mange mennesker samlet som skulle diskutere eller i hvert fall forberede arbeidet for tiden fremover etter å ha sagt sin mening om arbeidet i den perioden som var gått, da skulle det ha vært mer "futt" i landsmøtet. Får vi ikke mer fres i debatten, så er det kanskje ikke så rart at vi, ikke har forhandlingsrett. — Vi kan ikke komme videre. —

Ett sukk i en verden som raser frem for full fart hører mindre enn ett skrik, eller en neve i bordet kanskje merkes bedre. De vil i alle fall oppdage at vi er der, og kanskje vil de som styrer tenke på "leve av pensjon" — det å bli pensjonist, det skal de også. Men i dag er det oss det kommer an på, la det ikke ble flere tafatte landsmøter.

Jeg kunne ikke la være, måtte få det ut. Vi skal jo videre i arbeidet.

Gudrun Laas

FRA REDAKTØREN

På grunn av sykdom ble undertegnede avskåret fra å delta på landsmøtet. Jeg hadde på forhånd regnet med, på bakgrunn av Øverbys innlegg å få i stand en diskusjon på grunnlag av de diskusjoner som tilsluttelig finner sted blant pensjonerte statsfunksjonærer. Ved siden av disse diskusjoner kommer innleggene i dagspressen, radio, TV og i faglige organer. Jeg vil tilføye når det gjelder dagspressen, har innleggene kommet fra omtrent samtlige politiske organer.

Ved siden av den diskusjon som ville oppstå på grunn av Øverbys innlegg, var jeg av den oppfatning at redaksjonsutvalget skulle utarbeide en uttalelse til pressen om landsmøtet. Jeg er nemlig av den oppfatning at pensjonistforeningen i første rekke skal ivareta de økonomiske interesser og ikke la seg lokke av statsmaktenes tilbud om skattelette, osv. Jeg har før omtalt de forskjellige innsparinger som finner sted i samfunnet vårt. Jeg tror og håper at statsmaktene finner fram til andre spareobjekter i samfunnet vårt.

Terje Opsann

PENSJONISTENES SKATTETREKK

Er det virkelig så vanskelig?

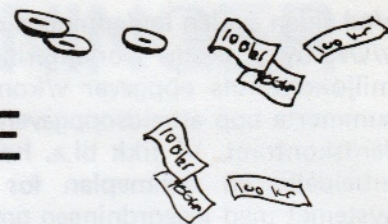
Alle lønsmottakere har sitt skattetrekk over 10 1/2 måned. Pensjonistene trekkes over 11 måneder. Det vil si — lønsmottakeren trekkes ikke i juni og halvt skattetrekk i desember. Men det er jo like viktig for oss pensjonister å få skattefritakelse i juni, da dette jo er tiden for feriereiser.

Adskillige ganger er det skrevet om dette i dagspressen uten gjenklang. Med data og andre hjelpemidler skulle dette være en lett sak å ordne.

Vi venter og håper at dette blir ordnet for skatteåret 1986.

Solveig Riis

URETTEN MOT PENSJONISTENE

Av Aslaug Gjerken, Bergen

I en redaksjonell artikkel i Bergens Tidende av 19. april 1985 kan vi lese at fhv. rådmann i Bergen, Kristian Kjølner, privat har anlagt sak mot staten for den urett som begås mot de offentlige pensjonister. Og det fortjener Kjølner stor takk for.

Undertegnede, som siden folketrygden ble satt i verk i 1967, har vært beskjefliget med pensjoner, har heller ikke kunnet unngå å være vitne til den avmagringsprosess som er blitt de offentlige pensjoner til del. Også sjømanns- og krigspensjoner er med i slankekuren, for ikke å snakke om de såkalte O-enkene.

Det har dessuten vært en del av jobben å ta imot klager fra et utall av skuffete og fortvilte pensjonister, ikke bare når økt folketrygd fører til ditto reduksjon i offentlig pensjon, men også når de offentlige pensjoner får tildelt sin lille smakebit ved lønnsoppgjørene — en prosentbit som i likhet med den offentlige pensjon etterhvert blir identisk med keiserens nye klær.

Når dertil kommer at de offentlige pensjonister blir uteglemt når lønnstillegg ytes i form av opprykk i lønnstrinn, synker kjøpekraften raskt hos denne gruppe.

Et lite eksempel på politisk regnekunst er også kompensasjonstillegget som ble gitt i 1969 i forbindelse med innføring av meromsetningsskatten — en genial tanke å bevilge et fastlåst kronebeløp som kompensasjon for en skatt som beveger seg i prosent. I samme forbindelse kan en dessuten minne om de økte egenandeler til lege- og medisinerregninger — med ny økning fra 1. mai d.å.

Disse utgifter er jo stortingsrepresentantene og deres familier spart for. Og tenk — de påroper seg en gammel bestemmelse i Grunnloven i denne sammenheng, en bestemmelse som må sies å være svært lite treffende under dagens forhold.

I den senere tid er pensjonistene trukket fram i søkelyset av våre folkevalgte som — uten skamrødme — minner dem om at de er blitt en økonomisk belastning for samfunnet i og med høyere levealder, og at de

med tiden vil utgjøre en stadig større post på helsebudsjettet, særlig om de skulle være "heldig" å få plass i sykehjem — eller i en korridor. Skal også skyldfølelse for egen eksistens være en av de byrder samfunnet pålegger de eldre som en siste hilsen fra den velferdsstat de har vært med på å bygge opp? Er ikke de bestemmende myndigheter klar over at de om noen få korte år selv må tilpasse seg pensjonistenes sko — eller kommer kanskje også her andre lover og regler til anvendelse? Hvis så er tilfelle, vil jeg rette følgende appell til våre folkevalgte:

"Du må ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer deg selv".

Dersom skattekomisjonen nå skulle få gjennomslag for sine forslag om:

1. Fjerning av skattefri banksparing
2. Folketrygdavgift av pensjonsytelser.
(Dog uten at dette vil gi poeng og økt pensjon.)
3. Takstforhøyelse av gamle hus.
4. Tap av særfradrag.

Da er det forståelig at våre pensjonister reagerer med tap av nattesøvn.

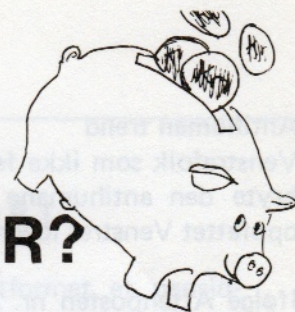
Vil de folkevalgte virkelig ha oss til å tro at også dette er en form for skattelette?

For øvrig trenger en langsynt pensjonist så visst ingen skarpe briller for å kunne få øye på den giver- og gjenntakerpolitikk han er offer for. Velgerne må kunne forlange at de politiske partier toner flagg i skattereformsaken før stortingsvalget.

Pensjonister kan ikke gå til streik. Men ennå er de ikke fratatt stemmeretten. Denne må derfor bli deres svar til våre politikere. Mens styresmaktene i skrivende stund er opptatt med å glede seg over "en utvikling i riktig lei", bør pensjonistene samle troppene. I en felles landsomfattende organisasjon bør de kunne enes om hvilket parti som fortjener deres stemme. Sammen med de uføre vil de utgjøre en betydelig velgergruppe som ikke så lett lar seg feie under teppet.

La dette være en utfordring til våre mange friske og arbeidsglade pensjonister med erfaring fra organisasjonslivet.

PENSJONISTLIV PÅ NÅDEMIDLER?

Av: Finn Deicmann Johannessen

I dette valgåret synes Venstre å være mer i faresonen enn noen gang tidligere. Skal vi likevel nå fram, må vi markere oss langt bedre: Vi må påny prioritere naturvernet – særlig i bo-områder – å ta fram igjen salgdordet "MENNESKET I SENTRUM". Slagordet må nå defineres og brukes på en måte som raskere kan gi praktiske resultater gjennom en haster-målsetting.

Jeg vil her ta for meg pensjonistene. Har Venstre foretatt seg noe mer enn andre partier når det gjelder å ivareta denne velgergruppes interesser? Jeg mener svaret er NEI.

Hensynet både til den store velgermasse det dreier seg om og Venstres påpeking av de myker verdier, skulle tilsi en helt annen prioritering i praksis. Det er neppe noen særlig uenighet om tiltak som effektivt kan støtte de unge, eksempelvis yrkesutdanning, lettere adgang til å skaffe seg bolig mv. som kan holde reproduksjonen av befolkningen oppe. På lengre sikt er jo dette til beste for oss alle.

Savner perspektiv

Men når det gjelder å holde vedlike og helst forbedre livsmulighetene for den del av befolkningen som er gått ut av det betalte arbeidsliv, savner en perspektiver. Resultatet er at pensjonistene lett blir fordelt, når samfunnskaken stykkes ut.

Etter "idealisme-årene" med sunn forståelse og samarbeid innen hele folket i den første tiden etter siste krig, ble vi mer og mer materialistisk innstilt. Kravmentaliteten hos nettopp de sterkeste gruppene blant oss har nådd nye høyder.

Eller hva skal en si når det i et prekært tilfelle ikke kan skaffes sykehjemsplass til en pleietrengende 82-åring i en velstandskommune, og det fra Sentral-sykehuset blir spurt om det ikke er så det nettopp i denne kommunen var brukt millionbeløp til idrettsanlegg.

Å nevne dette er ikke angrep på idretten, den trenger vi. Men det er angrep på en upraktisk og klosset prioritering som skyldes manglende sans for helheten og som skader demokratiet. I slike tilfelle har vi ikke nådd fram med skattepengene våre dit de mest trengs.

I de senere årene er denne trenden blitt stadig mer uttalt. De ofte misunte statspensjonistene får beholde 66 % av lønnen i det lønnstrinn de hadde da de gikk av, ikke av stillingens lønn etter hvert som stillingen

blir oppjustert for å bringe den tilnærmet på linje med en tilsvarende stilling på det private arbeidsmarked. Følgelig risikerer de statspensjonister som (dessverre?) lever lengst å komme ned i kanskje 50, eller 40 % eller lavere pensjon av den etter hvert økte stillingslønnen.

Pensjonistene ille ute

Det som imidlertid kan komme til å ramme særlig alle slags pensjonister som mente å sikre sin pensjonstid når de gjennom en lang årrekke betalte ned sin helårsbolig/fritidsbolig, er forslaget i skattekomisjonens innstilling om opptrapping til flerdobbel boligbeskatning. (Dette vil de ressurssterke langt på vei få igjen ved reduksjon av marginals-katten.)

Sammen med forslaget om å fjerne det skattefrie inntektsfradraget på kr 17 700,- vil pensjonister kunne komme meget ille ut.

Det er vår vestlige kulturs kraftige oppvurdering av vårt materielle livsgrunnlag og dermed dem som deltar fullt ut i arbeidslivet som lett gir en tilsvarende nedvurdering av dem som står utenfor.

Pensjonistene blir forfordelt når samfunnskaken stykkes ut. Heller ikke Venstre har foretatt seg mer enn andre partier for å ivareta pensjonistenes interesser, mener artikkelforfatteren.

Forts. neste side

Antihuman trend

Venstrefolk som ikke forstår hva de har å gjøre for å bryte den antihumane trenden, kan ikke ha riktig oppfattet Venstres idegrunnlag.

Ifølge Aftenposten nr. 22/1985 s. 8 skriver Nynorsk Pressekontor "at tegn på en helt ny sammensetning av aldersgrupper i samfunnet har lenge vist seg i statistikkene. Siden århundreskiftet er vi blitt stadig yngre og friskere" Videre: "Vi nærmer oss et samfunn der vi fullstendig må forandre vårt syn på alderdommen, sier den danske psykiateren Gudmund Magnussen. De eldre blir en stor folkegruppe som har krav på individuelle chanser til å bli stimulert og få utfolde seg". Magnusset fortsetter: "Når man er ung fortrenger man den kjennsgjerning at man selv en gang blir gammel. Derfor får mange unge en nedvurderende holdning til alderdommen. Man fokuserer på sløvsinn og skrøpelig, og legger ikke merke til alle de friske gamle. Også sosial- og helsevesenet ser på det å være syk og gammel som samme ting. Overalt mangler det opplysning og forskning om hva alderdommen egentlig er".

"Mennesket er ikke flokkdyr, og den kronologiske alder sier svært lite om menneskets evne. Vi må ikke glemme at mange gamle kan fortsette med å fornye seg og stå for stadig nye prestasjoner som kan komme samfunnet til gode", skriver Nynorsk Pressekontor.

Om en annen gruppe skriver Elinor Nesse. Sel, under "Gje slitarane noko att" til slutt i Aftenposten nr. 29/1985 s. 49: "Det er grunn til å spørja våre politikarar på topp-planet: Kven går inn for å prioritere nedsett fleksibel pensjonsalder?".

6-timers dag har meget for seg. Men hva bør komme først?

Som det framgår foran er pensjonister så mangt. Skal ikke Venstre ta sin målsetting alvorlig også når det gjelder disse, er man ute på ville veier.

Venstre må gjøre noe

Jeg venter at Venstre gjør en alvorlig innsats for i det minste å opprettholde pensjonistenes levestandard i forhold til den øvrige befolkning siden denne standard synes mer og mer truet.

Med bakgrunn i opplysninger om bevilgninger til konkurrerende samfunnsgrupper, annet statistisk materiale, skattekommissjonens innstilling, lett tilgjengelige opplysninger fra praktiske tilfelle og avisartikler. (Se også artikkelen "Boligskatt rammer pensjonister" i Aftenposten nr. 570/1984 s. 4 og innlegget "Pensjonistene og skatten" i Arbeiderbladet for 10. januar 1985 s. 5) bør Venstre utarbeide en egen plan for hvilke økonomiske kår pensjonistene skal få nå og senere. Retningslinjer for håndtering av pensjonistenes kår er det viktig å få med i programmet for stortingsvalget i år. La Venstre vise at partiet ikke svikter sine idealer for en misforstått "lønnsomhets" betraktning. Å skjele til slik "lønnsomhet" kan vise seg å bli en dødslinje.

JOHN HALTEN TIL MINNE

Første gang jeg traff John Halten var på det konstituerende landsmøtet da Norsk Tele Tjeneste Forbund ble stiftet i 1930.

Med jevne mellomrom har vi truffet hverandre på landsmøter, konferanser osv. Jeg kan bare understreke de minneord som Halten har fått av sine arbeidskamerater. Siste gang jeg snakket med ham, var etter nyttår 1985, han var nettopp kommet hjem og var på bedringens vei, men hadde sagt fra seg formannsvervet i pensjonistforeningen på grunn av helse.

En skal huske på at Halten var en av stifterne av Televerkets pensjonistforbund, og ved siden av dette hadde han en rekke oppdrag i eldreomsorgen i Trondheim.

Vi i Televerkets pensjonistforbund vil minnes John Halten. Hans gjerning vil ikke bli glemt.

Terje Opsann

HARSTAD PENSJONISTFORENINGES ÅRSMØTE

Telepensjonistforeningen i Harstad holdt årsmøte i messa, telebygget, 21. mars. Det var 19 medlemmer til stede.

Formannen, Joh. Carstens Knudsen, åpnet møtet med å ønske de fremmøtte velkommen.

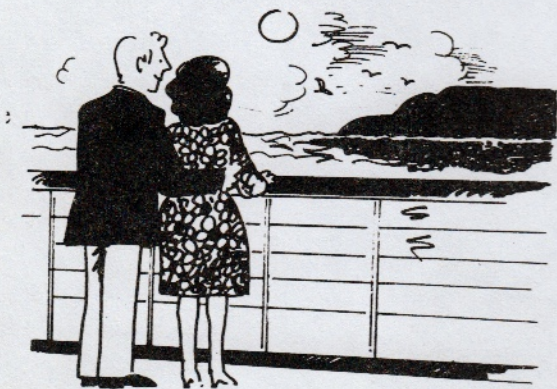
Saklisten ble referert og godkjent uten merknader.

Formannen refererte deretter årsmeldingen. Medlemmene gav uttrykk for at det var en god årsmelding og støttet opp om å gi Prosjektgruppa ved Tele-skolen anerkjennelse for arbeidet med Pensjonistenes situasjon.

Regnskapet ble referert av kasserer Marie Wikan. Hun nevnte spesielt den lokale avdeling av NTTF som hvert år gir økonomisk støtte til pensjonistforeningen. Det var ellers ingen merknader til regnskapet.

Valg av styre for 1985:

Formann	Joh. Carstens Knudsen
Nestformann	Peder Søvik
Sekretær	Gunvor Fjeld
Kasserer	Marie Wikan
Styremedlem	Ivar Jacobsen
	Ingrid Moe
	Magnus Nordmo
Varamedlem	Olaug Lund
Revisor	Olav Ellingsen.

Sommertur

Formannen heviste til tidligere drøftinger om buss-tur til Lofoten og pekte også på andre resiemål, bl.a. Kiruna, Senja, Vesterålen m.fl.

Etter en livlig diskusjon ble det enstemmig vedtatt at årets sommertur skal gå til Lofoten. Styret fikk i oppdrag å legge opp reiserute med overnattinger og deretter underrette medlemmene.

Formannen avrundet med å takke for fremmøtet, og så fortsatte det med kaffe og servering.

Sekretæren

PENSJONISTKORT

Teledirektoratet har utformet et pensjonistkort i samme format og utførelse som legitimasjonskortet.

Pensjonistkortet har ubegrenset gyldighetstid. Det forutsettes derfor at kortet ikke trenger å fornyes eller inndras.

Pensjonerte arbeidstakere kan, ved å henvende seg til sitt tidligere arbeidssted, få utstedt et slikt kort som bekrefter deres identitet og tidligere tilknytning til Televerket.

TELEVERKETS SAKSBEHANDLEROPPLÆRING 1984 – 1985

Senhøstes 1984 fikk Forbundet vårt en henvendelse fra Teleskolen i Grimstad om vi ville være behjelpelige med å utarbeide en rekke spørsmål som gjelder telepensjonistenes situasjon, økonomisk og sosialt.

Forbundet grep henvendelsen med begjærighet, i første omgang sendte vi adressene til våre foreningsformenn landet rundt. De fikk i oppdrag å svare på de spørsmål som var sendt dem fra skolen.

Det som det gjelder nå, er at foreningene setter i gang kurser, slik at medlemmene kan få anledning til å studere de situasjoner de kan komme opp i, eller være med å hjelpe andre kolleger som har vanskeligheter. Jeg mener at de undersøkelser og de svar som er gitt av telepensjonistene, kanskje kan sette litt fart i de respektive myndigheter (Teledirektoratet) når det gjelder et så beskjedent krav som å få frie tellerskritt.

Om noen få måneder har vi høst, møtene begynner og tiden er inne til å sette i gang.

T.O.

STYRET I FORBUNDSPERIODEN 1982 – 1985

Stående fra venstre: Birger Mathisen, Knut Horverak og Ole Samuelsen.

Sittende fra venstre: Alf Erichsen, Terje Opsann og Paul Strøm.

STYRET I FORBUNDSPERIODEN 1985 – 1988

Stående fra venstre: Trygve Raastad, Odd Vallem, Gudrun Laas og Knut Horverak.
Sittende fra venstre: Ole Samuelsen, Alf Erichsen og Paul Strøm.

OMGANG I DET GODE SELSKAB

At være høflig er at besidde Evnen til, i alle Forhold og i enhver Henseende at omgaas sine Medmennesker paa en passende Maade i Ord og i Gjerning.

Vær beskeden og tilbageholden, men ikke frygtsom, vær høflig og munter, men ikke Kaad, vær tækkelig og elskværdig, uden at smigre.

Brug ikke fortrolige Talemaader til Personer, der står over Dig, spørg f. Ex. ikke: "Hvordan har De det?" "Hvordan gaar det?"

Det er uhøflig at sige: "De ser ikke godt ud idag", eller: "De ser daarligere ud idag end sidst" osv.

Hvor der er Damer til Stede, bør man være forsigtig, naar man taler om Skjønhed, Grimhed eller Alder.

Har man Lyst til at udmærke en Dame for de andre, maa man vogte sig for at gaa saa vidt, at disse føler sig tilsidesat derved. Det tilgiver en Dame aldrig.

Naar man i Værelset vil passere forbi en højere stillet Person, maa det skje bag ham.

Tal ikke formeget om Dig selv, og slet ikke om hvad der tjener til Din Ros.

Naar man taler til højt stillede Personer, bør man fatte sig kort, Holde sig til Sagen, uden Omsvøb.

Brug ikke for stærke Udtryk i Din Ros eller Dine lovtaler, de frister ellers let til Tvivl.

Lær at taale Modsigelse, Ivrighed og Paastaelighed gjør ikke Ens Ord troværdigere.

Vær ikke uretfærdig mot Andre, naar noget er mislykkedes for Dig.

Betro Dig om famileanliggende kun til de Venner, hos hvem Du kan vente Raad og Hjælp.

Naar man taler om en Person, der er til Stede i Selskabet, maa man ikke pege paa ham med Fingeren.

Afbryd aldrig nogen i Samtalen.

Man maa ikke hviske nogen i Øret, naar der er Andre til Stede.

Har man noget vigtigt hemmeligt at meddele en enkelt Person, giver man denne et Tegn og gaar da afsides med ham.

Spørg ikke, og bryd Dig ikke om Ting, som ikke angaar Dig.

Fortæl aldrig andet, end hva Du kan indestaa for, og kun det, som har almindelig Interesse, og som ikke berører Nogen ilde.

Tal aldrig om, hvad der skal være en Hemmelighed.

Vær forsigtig i Dine Svar, naar man udspørger Dig om Nogen.

Omgaa ligefrem med Dine Ligestillede, bliv aldrig hovmodig overfor dem.

Hverken Alder, Rigdom eller Stilling berettiger nogen til at overtræde Reglerne for god Tone, tvertimod bør sådanne Personer foregaa med et godt Exempel.

Naar Du taler med eller omgaas Personer, som staar under Dig i Stilling eller Rang, vær da imødekommende og venlig.

Man bør ytre sine Tvivl i beskedne Udtryk, som: "Efter min Mening tror jeg dog", "Saavidt det er mig bekjendt, mener jeg snarere".

Modsigelser maa ske i en hensynsfuld Form: "Maa det være mig Tilladt at indvende derimod, at", "Undskyld jeg modsiger Dem, men", "Bliv ikke vred, men jeg tror sikkert, De tager fejl", o.s.v.

Om man end er nok saa overbevist om en Tings Rigtighed, maa man dog altid ytre det paa en beskeden Maade.

Har man overtraadt Høflighetens Regler, maa man straks gjøre en Undskyldning.

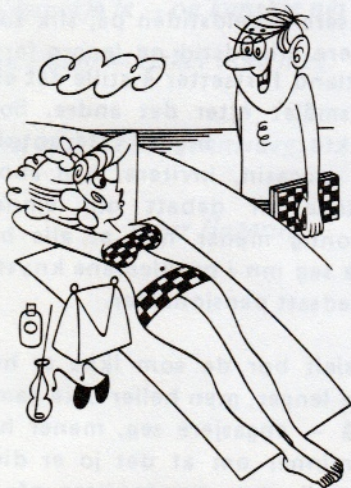
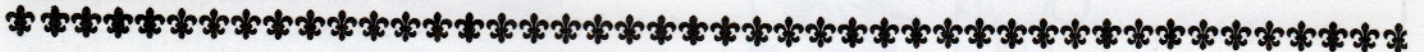
Vogt dig for at spotte, især over Ting som er Andre hellig.

At møde præcis, er en af Høflighetens første Regler.

Søg ikke at hæve Dig selv ved at fremdrage Din Næstes mindre heldige Egenskaber.

Hav Taalmodighet med Dine Medmenneskers Smaa-fejl, det er ofte ikke deres Skyld, at de ikke forstaar det bedre.

Søg altid Din Omgang mellom hæderlige, erfarne, venlige og tjenstvillige Personer.

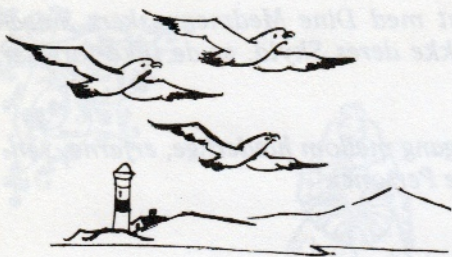
- Unnskyld, frøken, De spiller sjakk, ikke sant?

- Svinesteken De bestilte kommer hvert øyeblikk!

- Hun har lagt på seg siden jeg så henne sist . . .

Vi ønsker dere fortsatt
en god sommer.
Hilsen Skrivsesenteret

Sakset fra Aftenposten aftenutg. 29.6.1985

Pensjonsalder- debatt overfladisk?

CECILIE STRAY

Vil lavere pensjonsalder føre til at man blir utestengt fra politiske verv på et tidligere alderstrinn?

Blir det et øket press på gjenværende yrkesaktive om flere pensjoneres tidligere?

Forsker Svein Olav Daatland ved Norsk gerontologisk institutt spør og spør, men synes det er vanskeligere å gi svar. Hvilken innflytelse har det på samfunnsutviklingen at stadig flere står utenfor arbeidslivet allerede tidlig i 60-årene, er hans sentrale spørsmål.

LES OM:

	Side
Landsmøtebetragtninger	2
Fra redaktøren	3
Pensjonistenes skattetrekk	3
Uretten mot pensjonistene	4
Pensjonister på nådemidler	5
Til minne	6
Harstad pensjonistforening	7
Pensjonistkort	7
Televerkets saksbehandleroppl.	7
Styret i forbundsperioden	8
Omgang i det gode Selskab	10
Pensjonsalderdebatten	12

Daatland mener at debatten om nedsatt pensjonsalder er altfor snever og overfladisk. Han hevder at debattantene er for lite opptatt av langsiktige konsekvenser. I Norge er pensjonsalderen spesielt høy og Daatland mener derfor det er rimelig å sette ned pensjonsalderen. Men samtidig påpeker han at dette ikke må forhindre at man tar for seg følgende av nedsatt grense.

Er samfunnet beredt til å gi plass og posisjon til de store grupper av nye, "unge" pensjonister? Får myndighetene tid til å omorganisere samfunnet? Flere og flere vil jo få mere tid til fritidssysler, men fritid har jo også sin pris. Det betyr blant annet at man skyves til side i samfunnet tidligere. Daatland viser til undersøkelser foretatt i andre europeiske land. Disse viser at bare 30-40 prosent av 60-64 årige menn er yrkesaktive i dag, noe som naturlig nok også har sammenheng med den høye arbeidsledigheten.

Hva vil skje om det i fremtiden blir omvendt? Vi vet jo ikke om dagens situasjon bare er en tidsbegrenset krise. Dersom det viser seg at det om noen år igjen er stort behov for arbeidstakere, og arbeidsstyrken vår er sterkt redusert

som en følge av at pensjonsalderen er satt ned med flere år, hvordan håndterer vi det problemet?

Økonomi er sentralt i debatten. Beregninger Arbeidstidsutvalget har foretatt, viser at det vil koste et par milliarder kroner i året å redusere pensjonsalderen til 65 år. Beløpet tredobles om man setter grensen til 62 år.

Man kan være bekymret for at en senket pensjonsalder kan føre til at midlene til eldreomsorgen reduseres, mener Daatland. Han mener også det må bli klarlagt hvor høy man skal prioritere pensjonsreformer i forhold til andre måter å redusere arbeidstiden på, slik som kortere arbeidstid og lengre ferie. Daatland fortsetter å stille det ene spørsmålet etter det andre. Som redaktør av bladet Gerontologisk magasin, inviterer han abonnentene til debatt om emnet. Personlig mener han at alle bør sette seg inn i problemene knyttet til nedsatt pensjonsalder.

Spesielt bør de som ikke er helt unge lenger, men heller ikke gamle ennå — engasjere seg, mener han og minner om at det jo er disse som vil være pensjonister når vi merker konsekvensene av eventuelle vedtak.

TELEPENSJONISTEN

Redaktør Terje Opsann
Kongens gate 21
0153 OSLO 1
Telefon:
(02) 40 61 43

Produksjon Sekretariatet,
Oslo teledistrikt